

Zrozumiteľne o smerovaní ekonomiky

11/2026

www.klub500.sk

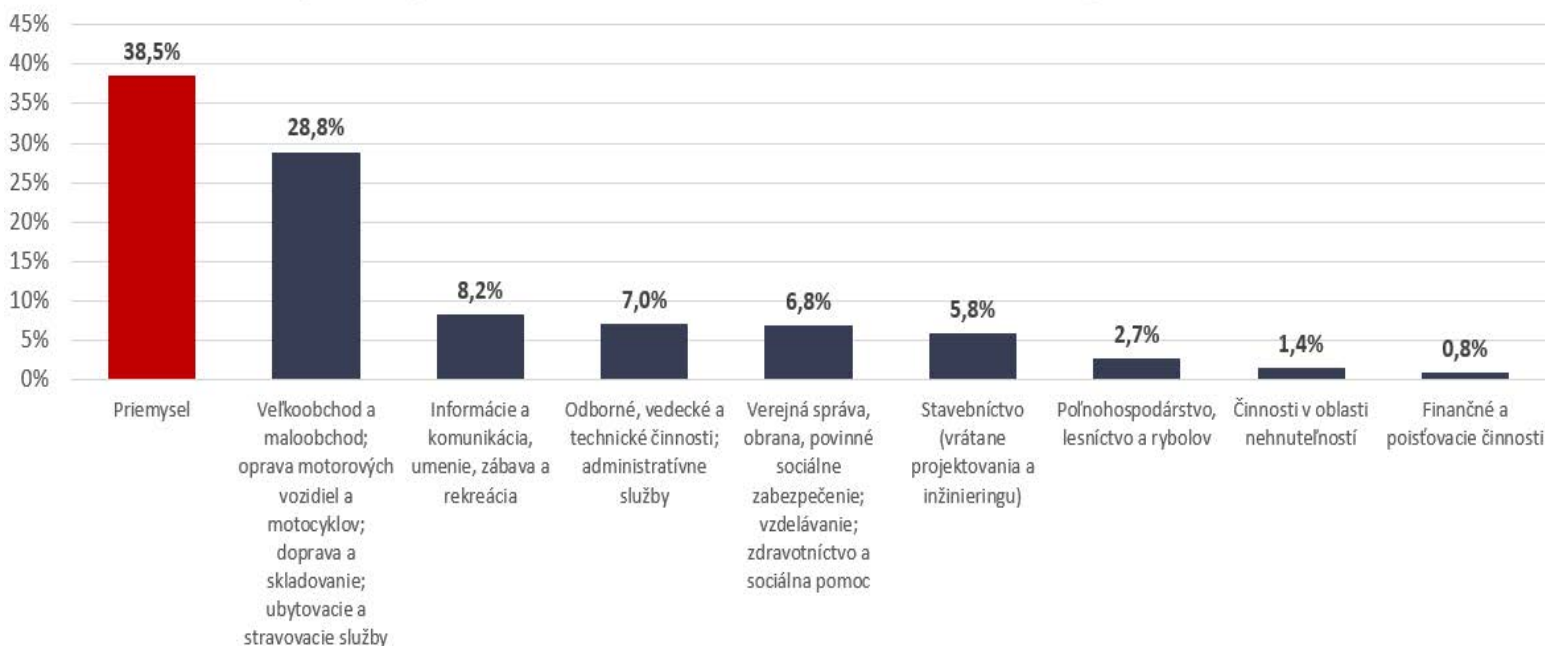

www.linkedin.com/company/klub-500

Ekonomika • Trendy • Analýzy

I. GRAF TÝŽDŇA

Podiel jednotlivých sektorov v SR na nákladoch na sociálne a zdravotné poistenie za rok 2025

Zdroj: FinStat (databáza 300 681 spoločností v SR), údaje k 10.8.2026.

SLOVENSKÁ EKONOMIKA STOJÍ NA PRIEMYSLE VIAC, NEŽ NAZNAČUJE POČET PRACOVNÝCH MIEST

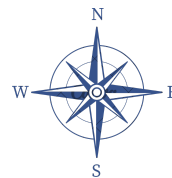
Takmer každý štvrtý zamestnanec na Slovensku pracuje v priemysle. Už to z neho robí jeden z hlavných pilierov zamestnanosti. Jeho význam sa však pri pracovných miestach nekončí, keďže na priemysel pripadá takmer 40 % podnikovej pridanej hodnoty, dane z príjmu aj nákladov na sociálne a zdravotné poistenie.

Priemysel patrí k najväčším zamestnávateľom slovenskej ekonomiky. V roku 2025 naň pripadalo 23,5 percenta

všetkých zamestnancov, teda približne 489-tisíc ľudí. Pre porovnanie, viac pracovníkov vykazujú už len dve veľmi široko definované skupiny činností: obchod, doprava, ubytovanie a stravovanie spolu s podielom 25,5 % a verejná správa, školstvo, zdravotníctvo a sociálna pomoc s 24,5 % podielom.

Samotný priemysel tak stojí prakticky na rovnakej úrovni ako celé široké bloky služieb a verejného sektora. Už pohľad na pracovné miesta preto ukazuje, že priemysel je jednou zo základných opôr súčasného trhu práce. Až ďalšie čísla však ukazujú jeho plnú ekonomickú váhu.

Zrozumiteľne o smerovaní ekonomiky

11/2026

www.klub500.skwww.linkedin.com/company/klub-500

Ekonomika • Trendy • Analýzy

Význam priemyslu sa pracovními miestami nekončí

Kým na zamestnanosti sa priemysel vlni podieľal 23,5 % podielom, na pridanej hodnote podnikov mal podiel až 38,5 percenta. Znamená to teda, že aj keď je priemysel už podľa počtu pracovníkov jedným z dominantných pilierov ekonomiky, jeho podiel na tvorbe hodnoty je ešte výraznejší.

Podobný obraz vidno aj vo verejných príjmoch a v nákladoch spojených so zamestnávaním. Priemyselné spoločnosti sa na splatnej dani z príjmu podieľali na úrovni 38,2 %. Na osobných nákladoch podnikov sa priemysel podieľal na úrovni 36,6 %. Ešte vyšší, 38,5-percentný podiel dosiahol pri nákladoch na sociálne a zdravotné poistenie, ktoré v priemyselných firmách predstavovali takmer tri miliardy eur.

Tieto údaje posúvajú diskusiu o význame priemyslu ďalej než k samotnému počtu fabriek či pracovných miest. Priemysel vytvára rozsiahlu mzdovú základňu, významné daňové príjmy a veľkú časť nákladov, z ktorých sa financujú sociálne a zdravotné systémy. Jeho kondícia preto nie je iba vnútornou záležitosťou výrobných podnikov.

Keď spomalí veľký priemysel, pocíti to celá ekonomika

Sila slovenského priemyslu je do veľkej

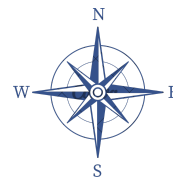
miery koncentrovaná vo veľkých podnikoch. Firmy s viac ako 250 zamestnancami vytvárajú 68,3 percenta priemyselnej pridanej hodnoty, pripadá na ne až 74,9 percenta splatnej dane z príjmu priemyselných spoločností, 61,6 percenta osobných nákladov a 61,8 percenta nákladov na sociálne a zdravotné poistenie.

Takáto koncentrácia je v priemysle výrazne vyššia než v ekonomike ako celku. Medzi všetkými sledovanými spoločnosťami vytvárajú veľké podniky približne 42,3 percenta pridanej hodnoty a 39,7 % splatnej dane z príjmu. V priemysle sú teda veľké prevádzky omnoho významnejším nositeľom výkonu.

Je to zároveň jedna zo silných stránok priemyselnej ekonomiky. Veľké výrobné podniky dokážu koncentrovať kapitál, moderné technológie, kvalifikovanú pracovnú silu a rozsiahlu produkčnú kapacitu. Okolo nich navyše vznikajú siete dodávateľov, logistických spoločností, technických služieb či ďalších podnikov. Veľký závod preto nemožno vnímať iba ako jedného zamestnávateľa medzi mnohými.

Práve vysoká koncentrácia však zároveň znamená, že vývoj relatívne úzkej skupiny podnikov môže mať citelný dosah na výsledky celého priemyslu a následne aj širšej ekonomiky. A práve preto sa problém veľkého priemyselného podniku nekončí za jeho bránou. Ak výroba klesne, prvým viditeľným dôsledkom môže byť slabšia produkcia alebo hospodársky výsledok

Zrozumiteľne o smerovaní ekonomiky

11/2026

www.klub500.skwww.linkedin.com/company/klub-500

Ekonomika • Trendy • Analýzy

samotnej firmy. Následne sa však zmena môže preniesť do objednávok dodávateľov, dopravy, logistiky, údržby či ďalších služieb. V regiónoch, kde patrí veľký závod medzi kľúčových zamestnávateľov, môže jeho vývoj ovplyvniť aj mzdovú úroveň, spotrebu domácností a miestnu ekonomiku. Pri výraznejšom a dlhodobejšom oslabení sa môže efekt premietnuť aj do verejných financií, a to cez nižšie zisky podnikov, slabšiu zamestnanosť a mzdovú bázu, a tým aj nižší výber daní a odvodov.

Rozsah týchto efektov sa medzi regiónmi a podnikmi líši, no ich mechanizmus je zrejмый: slabší výkon veľkého podniku sa môže premietiť do dodávateľov, trhu práce aj verejných príjmov. Už samotná koncentrácia pridanej hodnoty, daní a osobných nákladov ukazuje, že veľké priemyselné firmy majú význam ďaleko presahujúci hranice vlastnej prevádzky. Ich konkurencieschopnosť preto nie je iba otázkou výsledkov niekoľkých veľkých spoločností. Pri miere, v akej sa v nich koncentruje výkon slovenského priemyslu,

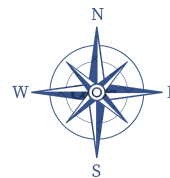
je aj otázkou stability širšej ekonomiky.

Priemyselná politika je politikou celej ekonomiky

Pri ekonomickej váhe priemyslu nie sú ceny energie, náklady práce, dostupnosť kvalifikovaných ľudí, infraštruktúra, povolenacie procesy či stabilita regulácie iba témami výrobných podnikov. Ich dosah sa premieta do trhu práce, verejných financií aj hospodárskeho rastu. Štát by mal preto vytvárať stabilné a konkurencieschopné podmienky, v ktorých môžu podniky investovať, modernizovať sa a obstať v medzinárodnej konkurencii.

Ak priemysel zamestnáva takmer každého štvrtého pracovníka a vytvára ešte väčší podiel podnikovej pridanej hodnoty a kľúčových finančných tokov, jeho konkurencieschopnosť nie je len sektorovou otázkou. Je jedným z predpokladov stability a rastu celej slovenskej ekonomiky.

Zrozumiteľne o smerovaní ekonomiky

11/2026

www.klub500.sk

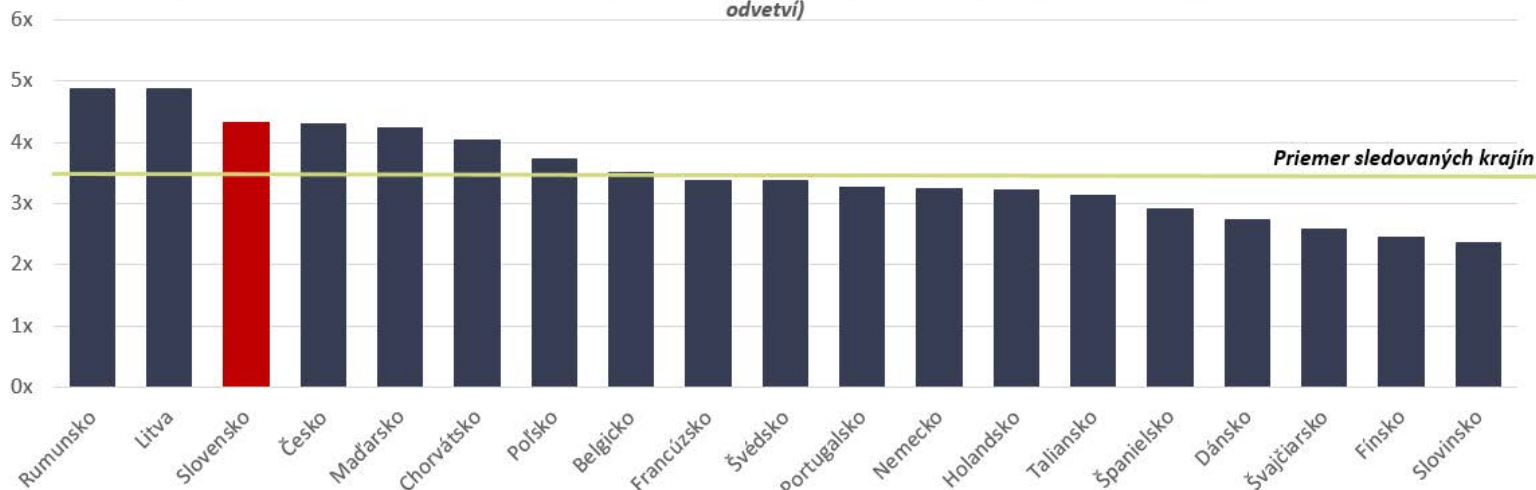
www.linkedin.com/company/klub-500

Ekonomika • Trendy • Analýzy

II. SLOVENSKO V EÚ

Priepasť v produktivite medzi firmami vo vybraných výrobných odvetviach

(koľkonásobne vyššia je produktivita 10 % najproduktívnejších firiem oproti 10 % najmenej produktívnych, priemer štyroch odvetví)

Zdroj: Európska komisia, CompNet
 Pozn.: Vlastný prepočet zo štúdie EK. Hodnota vyjadruje priemerný násobok produktivity medzi 10 % najproduktívnejších a 10 % najmenej produktívnych firiem v štyroch výrobných odvetviach. Hodnoty odčítané z grafu EK sú orientačné. Firmy s min. 20 zamestnancami.

SLOVENSKO DVOCH PÓLOV: PRODUKTÍVNA ŠPIČKA SA VÝRAZNE VZĎALUJE NAJSLABŠÍM FIRMÁM

Pri diskusii o konkurencieschopnosti Slovenska sa pozornosť zvyčajne sústreďuje na to, o koľko zaostáva naša priemerná produktivita za vyspelejšími krajinami EÚ. Nedávno zverejnená štúdia Európskej komisie však upozorňuje na iný problém. Na Slovensku existuje mimoriadne veľká priepasť medzi najproduktívnejšími a najmenej produktívnymi firmami pôsobiacimi v rovnakých odvetviach.

Štúdia pracuje s podnikovými dátami z 19 európskych krajín a 35 odvetví, z toho 16 výrobných a 19 odvetví služieb. Produktivitu meria ako reálnu pridanú hodnotu na

zamestnanca a v rámci jednotlivých odvetví porovnáva kategóriu 10 % najproduktívnejších firiem s 10 % najmenej produktívnych.

Výsledky ukazujú, že veľké rozdiely existujú v rámci celej Európy. Produktivita najvýkonnejších firiem býva približne dvojnásobne až päťnásobne vyššia ako produktivita podnikov na opačnom konci. Rozdiely medzi krajinami sú však značné, pričom Slovensko patrí medzi štáty s najväčšou vnútornou priepasťou v produktivite.

Medzi najproduktívnejšími a najmenej produktívnymi podnikmi naprieč sledovanými slovenskými odvetviami je približne 4,5-násobný až 5-násobný rozdiel v produktivite práce. Slovensko sa tým nachádza na opačnom konci spektra ako

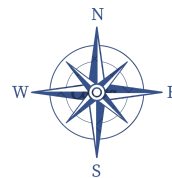
Diana Motúzová

motuzova@klub500.sk

+421 903 259 633

Zrozumiteľne o smerovaní ekonomiky

11/2026

www.klub500.skwww.linkedin.com/company/klub-500

Ekonomika • Trendy • Analýzy

napríklad Fínsko, kde sú rozdiely medzi podnikmi podstatne menšie.

Podobný výsledok ukazuje aj orientačný prepočet štyroch výrobných odvetví, ktorými sú potravinárstvo, výroba gumy a plastov, kovových výrobkov a výroba strojov. V sledovaných výrobných odvetviach sú najproduktívnejšie slovenské firmy v priemere približne 4,3-násobne produktívnejšie než firmy na opačnom konci rebríčka. V takomto užšom porovnaní patrí Slovensko približne medzi tri krajiny s najväčšou priepaťou.

Širšie porovnanie naprieč 35 odvetvami tento obraz ešte zvýrazňuje. V typickom slovenskom odvetví sú najproduktívnejšie firmy približne pätnásobne produktívnejšie než firmy na opačnom konci rebríčka. Slovensko tak patrí ku krajinám s najväčšími vnútroodvetvovými rozdielmi v produktivite v Európe.

Problém nie je v tom, že Slovensko nemá produktívne firmy

Veľká priepať v produktivite sama osebe nemusí byť vyslovene negatívna. Môže byť napríklad výsledkom existencie mimoriadne úspešnej skupiny podnikov, ktorá rýchlo zavádza nové technológie, automatizuje a posúva technologickú hranicu.

Pre ekonomiku je však podstatné, čo sa deje so zvyškom firiem. Ak produktívnejšiu špičku postupne dobiehajú aj ostatné

podniky, rozdiel môže byť prirodzeným dôsledkom technologického pokroku. Ak však veľká časť ekonomiky zostáva dlhodobo výrazne pozadu, schopnosť jednotlivých špičkových firiem dosahovať vysokú produktivitu sa nepremiata do produktivity ekonomiky ako celku.

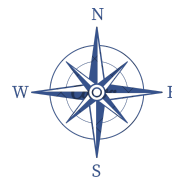
Práve to je pri Slovensku dôležité. Výsledky štúdie skôr než absenciu špičkových podnikov naznačujú existenciu produktívnych ostrovov obklopených veľkým počtom výrazne menej produktívnych firiem.

Autori navyše zistili, že čím väčšia je priepať v produktivite medzi najproduktívnejšími a najmenej produktívnymi firmami, tým nižšia je priemerná produktivita celého odvetvia. Podľa ich odhadov platí, že ak sa rozdiel medzi lídrami a zaostávajúcimi firmami zväčší o 10 %, priemerná produktivita odvetvia býva približne o 3 % nižšia. Nejde o dôkaz príčinnej súvislosti, výsledok však naznačuje, že veľká vnútorná nerovnomernosť produktivity môže byť jedným zo signálov slabšieho šírenia technológií a výkonnosti naprieč odvetvím.

Pre Slovensko preto nemusí byť hlavnou otázkou len to, ako vybudovať ďalších technologických lídrov. Rovnako podstatné je, ako dostať širšiu skupinu podnikov bližšie k úrovni existujúcej špičky.

Slabý zvyšok ekonomiky vytvára aj nové riziko

Zrozumiteľne o smerovaní ekonomiky

11/2026

www.klub500.skwww.linkedin.com/company/klub-500

Ekonomika • Trendy • Analýzy

Veľký rozdiel medzi lídrami a ostatnými firmami má ešte jeden rozmer, ktorý je v súčasnej diskusii o postupne klesajúcej konkurencieschopnosti Slovenska mimoriadne dôležitý. Ak je vysoká produktivita koncentrovaná v relatívne úzkej skupine podnikov, ekonomika môže byť zraniteľnejšia voči oslabeniu svojich najvýkonnejších firiem. Tie dnes čelia rastúcim nákladom, drahším energiám, nedostatku pracovnej sily, regulačnej neistote aj silnejúcej globálnej konkurencii. Ak sa podmienky pre najproduktívnejšie podniky zhoršia natolko, že obmedzia výrobu, investície alebo presunú časť aktivít do iných krajín, problém nebude len v strate výkonu samotných lídrov. Veľká priepasť v produktivite totiž okrem iného znamená, že za nimi nemusí stáť dostatočne silná skupina firiem schopná ich výpadok nahradiť.

Štúdia netvrdí a ani si nekladie ambíciu skúmať, či konkrétne európske ekonomiky stoja a padajú na niekoľkých konkrétnych podnikoch. Veľká priepasť však naznačuje, že odolnosť ekonomiky môže byť nižšia tam, kde je odstup medzi špičkou a zvyškom podnikovej základne veľmi veľký.

Z pohľadu konkurencieschopnosti má preto Slovensko dve úlohy súčasne. Musí udržať podmienky, v ktorých najproduktívnejšie firmy dokážu ďalej investovať a konkurovať v zahraničí, ale zároveň musí zvyšovať produktivitu širšej skupiny domácich podnikov. Ak sa

nepodarí prvé, môžeme prísť o časť hospodárskych ťahúňov. Ak sa nepodarí druhé, ekonomika zostane príliš závislá od výkonu relatívne úzkej skupiny najproduktívnejších firiem.

Potenciál na dobiehanie pritom existuje

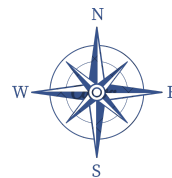
Štúdia prináša aj pozitívnejšiu správu. V krajinách strednej a východnej Európy sa takáto priepasť počas veľkej časti sledovaného obdobia postupne zmenšovala. Nešlo pritom o dôsledok poklesu produktivity najlepších podnikov. Autori nachádzajú jasný efekt dobiehania: čím ďalej sa podnik nachádza od technologickej hranice, tým väčší priestor má na rast prostredníctvom preberania existujúcich technológií, postupov a know-how.

Významnú úlohu pritom zohráva kapitál. Zaoštvávajúce firmy s vyššou kapitálovou vybavenosťou na pracovníka dosahujú rýchlejšiu rast produktivity. Pre Slovensko je preto relevantná otázka, či majú podniky dostatočné podmienky na investície do nových zariadení, automatizácie, softvéru, robotizácie alebo efektívnejších výrobných procesov.

Slovensko musí začať dobiehať aj samo seba

Tradičnou ambíciou Slovenska bolo dobiehať produktivitu Nemecka, Rakúska či priemeru EÚ. Výsledky novej štúdie však

Zrozumiteľne o smerovaní ekonomiky

11/2026

www.klub500.skwww.linkedin.com/company/klub-500

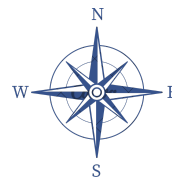
Ekonomika • Trendy • Analýzy

ukazujú, že máme aj druhú, možno jednoduchšie dostupnú rezervu, a to dobiehanie najproduktívnejších slovenských podnikov ostatnými firmami priamo vo vnútri ekonomiky.

Technológie, organizačné postupy a know-how potrebné na vyššiu produktivitu totiž v mnohých prípadoch už existujú. Používa ich najvýkonnejšia časť slovenského podnikateľského sektora. V čase starnutia populácie a nedostatku pracovníkov bude navyše čoraz ťažšie stavať hospodársky rast na zvyšovaní počtu zamestnaných. Väčšia časť rastu bude musieť vzniknúť tým, že jeden pracovník vytvorí vyššiu pridanú hodnotu.

Najnovšia analýza Európskej komisie preto poukazuje na slabinu, ktorú pri pohľade na priemerné ukazovatele ľahko prehliadneme. Slovensko má produktívnu podnikovú špičku, ale medzi ňou a veľkou časťou ekonomiky zostáva jedna z najväčších priepastí v Európe. Pre konkurencieschopnosť krajiny je preto rovnako dôležité chrániť schopnosť najlepších podnikov ďalej investovať a rásť, ako vytvoriť podmienky na zrýchlenie zvyšku podnikovej ekonomiky. Silná ekonomika totiž potrebuje nielen niekoľko výkonných ťahúňov, ale aj dostatočne produktívny pelotón za nimi.

Zrozumiteľne o smerovaní ekonomiky

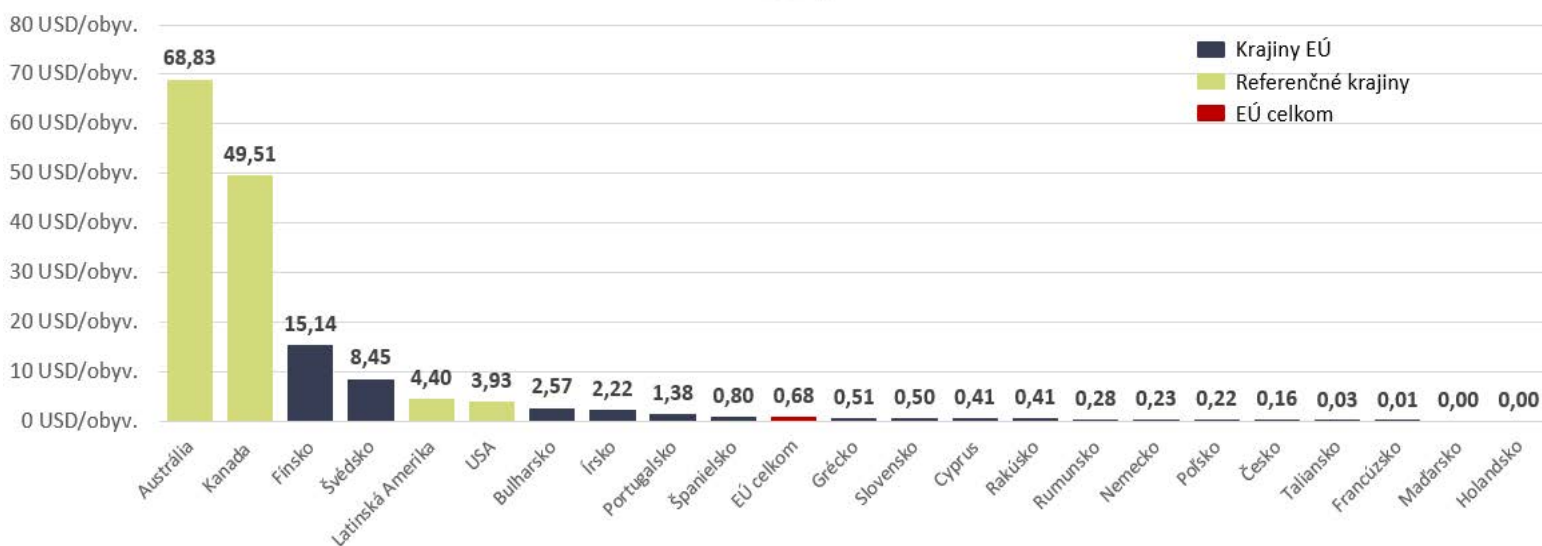
11/2026

www.klub500.skwww.linkedin.com/company/klub-500

Ekonomika • Trendy • Analýzy

III. SVET A MY

Intenzita rozpočtu na geologický prieskum, Európska únia verzus vybrané referenčné krajiny (2019 – 2024)

Zdroj: EIB

EURÓPSKY SUROVINOVÝ PLÁN
NARÁŽA NA DESAŤROČIA
ZANEDBANÉHO PRIESKUMU

Lítium pre batérie, vzácne zeminy pre elektromotory či veterné turbíny, kremík pre polovodiče. Bez kritických surovín nebude zelená transformácia, digitalizácia ani konkurencieschopný obranný priemysel. Európska únia si preto ešte v roku 2024 v Európskom akte o kritických surovinách stanovila ambiciózne ciele na zvýšenie vlastnej produkcie. Nedávna analýza Európskej investičnej banky (EIB) však odhaľuje, že politické ambície rastú oveľa rýchlejšie než európska schopnosť nové ložiská vôbec nájsť.

Európa chce byť menej závislá od dovozu surovín, ktoré rozhodujú o budúcnosti

priemyslu. Európsky akt o kritických surovinách preto do roku 2030 stanovuje štyri základné benchmarky: najmenej 10 percent spotreby strategických surovín má pochádzať z ťažby v EÚ, 40 percent sa má spracovať v Európe, 25 percent získať recykláciou a pri žiadnej strategickej surovine by Únia nemala byť z viac ako 65 percent závislá od jedinej tretej krajiny.

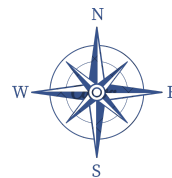
Kritické suroviny sú základným vstupom moderného priemyslu. Bez nich nemožno hovoriť o konkurencieschopnej elektromobilite, energetike, elektronike ani obrane. Preto už nejde iba o surovinovú politiku, ale o otázku hospodárskej a strategickej bezpečnosti Európy. Problém nastáva, keď sa politický cieľ stretne s realitou.

Diana Motúzová

motuzova@klub500.sk

+421 903 259 633

Zrozumiteľne o smerovaní ekonomiky

11/2026

www.klub500.skwww.linkedin.com/company/klub-500

Ekonomika • Trendy • Analýzy

Najskôr treba surovinu nájsť

EIB vo svojej analýze upozorňuje na častú reťazcu, ktorá sa v európskej diskusii často preskočí, a to geologický prieskum. Baňa nevznikne rozhodnutím vlády. Pred ťažbou musí niekto nájsť perspektívnu lokalitu, preskúmať ju, vykonať vrty, potvrdiť zásoby, preukázať ekonomickú životaschopnosť a následne prejsť povolením.

Práve tu má Európa obrovský deficit. Pri 17 kritických surovinách dnes EÚ nedosahuje ani desaťpercentný podiel vlastnej produkcie a pri 12 z nich sa podľa analyzovaných údajov v Únii momentálne neťaží vôbec. O to väčší problém predstavuje čas. Od prvotného prieskumu po fungujúcu baňu trvá projekt typicky 7 až 21 rokov, pričom priemer analyzovaných projektov dosahoval približne 15,7 roka.

Do roku 2030 však zostáva len niekoľko rokov. Nové ložiská, ktoré Európa začne hľadať dnes, teda sotva dokážu vo väčšom rozsahu pomôcť splniť cieľ, ktorý platí už na konci desaťročia. V krátkom horizonte bude EÚ odkázaná najmä na projekty, ktoré sú už pokročilé, na rozširovanie existujúcich baní či obnovenie ťažby v známych oblastiach.

Ambícia: desaťnásobne viac peňazí

Rozdiel medzi cieľom a súčasným stavom najlepšie ukazujú investície. EÚ dnes investuje do geologického prieskumu približne 200 miliónov eur ročne. Podľa odhadu EIB by však na podporu

desaťpercentného ťažobného cieľa bolo potrebných približne dve miliardy eur ročne počas piatich rokov. Teda desaťnásobok. Takáto suma by bola dokonca vyššia než dnešné ročné výdavky Kanady, ktoré sú približne na úrovni 1,5 miliardy eur, či Austrálie na úrovni 1,3 miliardy.

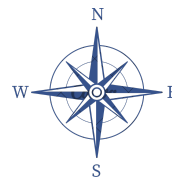
A ani dve miliardy automaticky nezaručujú nové bane. Prieskum patrí medzi najrizikovejšie investície vôbec. Podľa odvetvového pravidla sa z približne 10-tisíc geologicky perspektívnych lokalít vyvinie do fungujúcej bane iba jedna. Európa teda nepotrebuje nájsť niekoľko „dobrých projektov“, ale vytvoriť široký zásobník tisícov prieskumných príležitostí, z ktorých len malá časť prežije ďalšie fázy.

EÚ má ambície, Kanada a Austrália náskok

Analýza EIB porovnáva EÚ s vybranými referenčnými krajinami a regiónmi, najmä Kanadou, Austráliou, USA a Latinskou Amerikou. Nejde teda o rebríček všetkých krajín sveta ani o univerzálne porovnanie geologického potenciálu. Je to porovnanie investičnej intenzity a podmienok prieskumu s niekoľkými významnými konkurentmi.

Aj s týmto metodickým obmedzením je rozdiel výrazný. V roku 2024 pripadalo na Kanadu približne 20 percent celosvetových investícií do geologického prieskumu, na Austráliu 16 percent a na celú EÚ iba tri percentá.

Zrozumiteľne o smerovaní ekonomiky

11/2026

www.klub500.skwww.linkedin.com/company/klub-500

Ekonomika • Trendy • Analýzy

Pri dlhodobých výdavkoch na obyvateľa je rozdiel ešte markantnejší. V období 1997 až 2024 investovala Austrália priemerne 45,46 dolára na obyvateľa ročne, Kanada 35,56 dolára a EÚ ako celok len približne 50 centov. Nie je to pritom dôkaz, že európska geológia nemá potenciál, keďže niektoré členské krajiny EÚ dokazujú opak. Problém je, že úspech je koncentrovaný: až 75 percent prieskumného vŕtania v EÚ sa sústreďuje iba do Švédska, Fínska, Španielska a Írska.

Kapitál nečaká 7 rokov na povolenie

Peniaze sú iba jednou časťou problému. Povolenie na geologický prieskum môže podľa EIB v Európe trvať dva až sedem rokov alebo viac, zatiaľ čo vo vybraných referenčných krajinách často približne jeden až dva roky.

Práve tu vzniká možno najväčší rozpor európskej stratégie. EÚ chce do roku 2030 zásadne zvýšiť domácu ťažbu, ale samotné povolenie hľadať nové ložisko môže spotrebovať veľkú časť zostávajúceho času. A k tomu sa pridávajú fragmentované pravidlá, nedostatok verejných

geologických dát, slabý trh rizikového kapitálu a odpor verejnosti. Len približne dve percentá globálnych prieskumných výdavkov menších „junior“ spoločností a tri percentá rozpočtov veľkých ťažobných skupín dnes smerujú do EÚ.

Cieľ je správny. Termín je problém

Znižovať európsku závislosť od kritických surovín je strategicky správne. Otázna je predstava, že desaťročia zanedbávaný prieskum možno dohnať za niekoľko rokov. EIB preto upozorňuje, že nestačí iba zvýšiť verejné financovanie. Najskôr treba zlepšiť povoľovanie, dostupnosť geologických dát, regulačnú predvídateľnosť a prostredie pre rizikový súkromný kapitál. Inak hrozí, že miliardy eur verejných zdrojov nevytvoria dostatočný počet projektov, ktoré by boli zároveň životaschopnými.

Európa si stanovila ambiciózne surovinové ciele na rok 2030. Geológia, kapitál a povoľovanie však fungujú v horizonte desaťročí. Práve tento nesúlad je dnes najväčším rizikom európskej stratégie kritických surovín.

